mõned poliitilised erakonnad teevad valimistel katset omade kandidaatide läbiviimiseks.

Igas seltskondlikus komitees ei suudeta siiski kokku leppida ainsale kandidaadile. Tekivad vastuolud puhtisiklikel ja kohaliku tähtsusega motiividel, mis mitmelgi pool viivad kas seltskondliku komitee lõhenemisele või paralleelse seltskondliku komitee asutamisele. Kerkivad ka mõned kandidaadid täiesti väljaspool seltskondlikke komiteesid, kes enda eraldamiseks seltskondlike komiteede kandidaatidest hakkavad hüüdma end rahvakandidaadiks.

Poliitiline värving kandidaatide vahel ei tule valimisvõistlusel ilmsiks. Ühelt poolt on see tingitud vist sellest, et erakondadel puudub võimalus oma ridade koondamiseks, kooskäimiseks ja tarviliku propaganda arendamiseks, kuid teisalt ka sellest, et ei tunta hästi isikuvalimiste tehnilist protseduuri ega riskeerita minna katsetama vähe tuntud võimalustes. 30. oktoobril esitavad neli endist riigivanemat — J. Tõnisson, J. Teemant, A. Piip ja J. Kukk — riigivanem K. Pätsile märgukirja, milles juhivad tähelepanu mitmeile jooksva poliitilise elu nähtustele ja seavad riigivanemale tingimusi, mis nende arvates peaksid soodustama valimiste edu ja populaarsust. Nähtavasti seavad nad endi ja nende selja taga seisvate poliitiliste mõttekaaslaste osavõtu valimistest olenevaks nende tingimuste täitmisest. Et neile tingimustele valitsuse poolt ei järgne vastutulekut, jäävad nad valimistest eemale. Sellest tingitult vist ei kannagi valimisvõitlus poliitilise võitluse iseloomu ja see jääb seltskondlike ja isiklike motiivide pinnale.

Kandidaatide esitamise tähtpäevaks selgub, et 50-s valimisringkonnas 80-st on esitatud kõigest üks kandidaat, nii et seal vali-

Eesti kroonika 1936, lk. 36